

NOORD-BRABANDER.

Zaterdag, 20 Augustus.

DICERE VERUM QUID VETAT?
Horatius.

FRANKRIJK.

PARIS, den 16 Augustus.

De ministers van Griekenland en Beieren hebben heden morgen eene conferentie met den voorzitter van den raad gehad. Het betrof, naar men wil, de Grieksche aangelegenheden. Uit eerstgenoemd land moet men volstrekt op geld voor de nieuwe leening aangedrongen hebben.

— Ter beurze heeft zich het gerucht verspreid, dat de regering door den telegraaf de tijding ontvangen heeft, dat gisteren morgen 10,000 man Spanje waren binnengerukt. Ofschoon zulks een' gunstigen invloed op de fondsen gehad heeft (*zie den beursprijs*), verdient dit echter nadere bevestiging.

— Men had zich te vergeefs gevleid dat den 15 eene groote wapenschouwing over de nationale garde en de bezetting zou gehouden worden. Hiervan is gisteren niets gebeurd.

— De Koning van Napels zal zijn verblijf in deze hoofdstad tot het einde dezer maand verlengen. Hij zal vervolgens de krijgsoefeningen van Compiègne bijwonen, en zich hierop naar Londen begeven, alwaar hij een paar weken denkt te verblijven.

— Onder de geruchten van den dag behoort, dat de grijze staatsman Talleyrand, wegens de moeilijkheid van het oogenblik, met het voorzitterschap van den raad, zonder portefeuille, zou worden belast.

SPANJE.

Het fransche *Journal des Débats* van den 16 bevat een ver-
toeg omtrent de laatste gebeurtenissen in Spanje, hetwelk daar-
op nederkomt dat de zaak der Koningin gedurig meer achter-
uit gaat, en door al die kleine onafhankelijke staten, welke
zich steeds vormen, geheel hopeloos moet worden. Het slot van
het artikel luidt aldus:

«Tusschen al de provincien, welke het bestuur van Madrid
afvallen, is er slechts één gemeenschappelijk woord: de staats-
regeling van 1812! slechts eene drift, die der provinciale on-
afhankelijkheid. In den grooten oorlog, welchen Spanje tegen
den franschen inval en Napoléon voerde, heeft het zich, door
de verspreiding der krachten en onafhankelijkheid der provin-
cien, gered. Noch oorzaken, noch tijden, zijn dezelfde; en het
is te vreezen dat hetgeen hetzelfde toen gered heeft, thans tot
Spanje's verderf zal uitloopen.»

De laatste tijdingen uit Madrid gaan niet verder dan tot
den 9. Die hoofdstad scheen voortdurend rustig. Uit de provincien
blijven de berigten van opstanden, onafhankelijkheids-verklarin-
gen, enz., aanhouden. De junta van Sarragossa, onder anderen,
moet commissarissen naar Madrid gezonden hebben, welke be-
last zijn aan de regering te verklaren dat, indien de staatsre-
geling van 1812 niet te Madrid aangenomen werd, Sarragossa
geene afgevaardigden naar de Cortes zou zenden, en dat zij
zich volstrekt onafhankelijk van de hoofdstad zou houden.

Het *Mémorial des Pyrénées* deelt het navolgende van het
krijgstoneel mede:

«Een hevig geweervuur deed zich in de rigting van San Se-
bastian hooren; de uitkomst is echter nog niet bekend.

«Sedert twee dagen ziet men den ijver der Carlisten te Irun,
en bij de toegangen der Bidassoa, verdubbelen. Men gelooft, dat
zij spoedig een' nieuwen aanval tegen het fort bij de brug zul-
len doen.

«P. S. De Carlistische generaal der artillerie is te Irun aan-
gekomen; men verzekert dat hij maatregelen zal nemen, in-
geval de Fransche hulptroepen, over de brug van Behobié,
Spanje zullen willen binnenurukken.»

Over Engeland heeft men regstreeksche en breedvoerige be-
rigten uit San Sebastian tot den 11. Daarin wordt gemeld,
dat de generaal Evans dien dag eene depeche van generaal
Cordova ontvangen had, inhoudende dat deze laatste zich van
uit den omtrek van Reynosa naar Vittoria stond te begeven,
ten einde daar het opperbevel aan zijn' opvolger over te dragen.
(Het blijkt dus dat de aankondiging der fransche dagbladen,
alsof Cordova reeds te Bordeaux was aangekomen, te voorbar-
ig is geweest.) Al verder deelen de engelsche berigten mede,
dat de benden van Gomez niet zeer ver van Reynosa stonden
en reeds tot 5000 man waren aangegroeid; dat te Coruna
en te Bilbao de staatsregeling van 1812 is uitgeroepen; dat
ook te Santander daartoe eene poging gedaan is, welke echter
is mislukt; dat zich mede te San Sebastian eenige gisting

begon te vertoonen, doch dat generaal Evans aan de overhe-
den had verklaard, dat indien de staatsregeling werd uitgeroe-
pen, hij dadelijk met het legioen naar Engeland zou terugkee-
ren, waarop de overheden hem geruststellende verzekeringen
hebben gegeven. Dezelfde berigten doen het echter voorkomen,
dat de Koningin Regentes niet veel aan het vertrek van het
legioen zou verliezen, daar hetzelfde dagelijks op minder volks
insmelt, en de nog blijvenden steeds onwilliger worden. Een
geheel regiment Schotten heeft men, onder anderen, weder
moeten ontbinden, omdat het weigerde langer dienst te doen,
daar het jaar, waarvoor zij aangenomen waren, verstreken was.

ENGELAND.

LONDEN, den 17 Augustus.

In de zittingen van het Lagerhuis van den 15 en 16, hebben
vrij ernstige woordenwisselingen over de zaken van Spanje plaats
gehad. De kapitein Boldero en andere leden hebben, den eerst-
genoemden dag, aan den minister Palmerston gevraagd, of het
Britsche legioen van generaal Evans, tot verdediging of tot be-
strijding der staatsregeling van 1812, zou worden gebruikt. De
minister antwoordde, dat dit legioen in dienst was der Konin-
gin-Regentes, en dat hij dus niet kon zeggen op welke wijs
hetzelfde gebruikt zou worden. Wat de Britsche koninklijke
troepen betreft, die, onder Lord John Hay, met de magt der
Koningin medewerkte, deze bevonden zich in Spanje op grond
van het viervoudig verbond, en dus alleen uit hoofde van
den burgeroorlog tusschen Don Carlos en de Koningin. De be-
doelde troepen zouden zich derhalve in de burgerwisten over
de staatsregeling van 1812 onzijdig houden.

Den 16 heeft vooral de heer Price een treurig tafereel opge-
hangen van Spanje, dat door de omwentelingskoorts tot allerlei
uitersten werd gedreven. Wat de staatsregeling van 1812 be-
treft, dezelve was onuitvoerbaar, gelijk de ondervinding ten
overvloede bewezen had. Ferdinand had dan ook zeer wijselijk
gedaan met die niet aan te nemen; en toen hij dit deed, heeft
niemand er zich tegen verzet, een bewijs, dat deze beruchte
staatsregeling in Spanje geene vaste wortelen geschoten heeft.
Hij sprak ook scherp tegen den heer de Mendizabal, en betoogde
ten slotte, dat het vooral aan de beurspeculatiën te wijten
was, dat Spanje ongelukkig is.

Lord Palmerston antwoordde dat het buiten de bevoegd-
heid van het Huis was, om punten te beslechten, die de in-
nerlijke huishouding van Spanje betroffen. Hij was insgelijks
van gevoelen, dat de staatsregeling van 1812, zoo als zij lag,
onuitvoerbaar was, en dat het koninklijk statuut daarentegen
een eerste stap tot een' behoorlijken regeringsvorm was. Hij
hield daarna eene lofrede op de Mendizabal, en keurde het af
dat de leden der tegenpartij zich voor don Carlos verklaarden.

Deze woordenwisseling had verder geen gevolg.

— Het Hoogerhuis gaat voort wetten, die aan hetzelfde door
het Lagerhuis toegezonden zijn, te verwerpen; waardoor de
breuk tusschen beide Huizen al grooter en grooter wordt, vooral
daar de eerste minister, met de ministeriëlen in het Lagerhuis,
beweren, dat de tegenstand van het Hoogerhuis minder voort-
spruit uit de zucht ter bevordering van 's lands welzijn, dan
wel uit eene te laken halsstarrigheid en eigenwaan, die ten
slotte verderfelijc voor de Lords zelve zijn kunnen.

— De heer O'Connell heeft den 15 Augustus Dublin verlaten,
alwaar hij de nationale vereeniging behoorlijk geregeld heeft;
hij zal eenige maanden op het land doorbrengen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 17 Augustus.

Het vertrek des Konings naar Ostende is vertraagd door een
verkoudheid, welke Z. M., sedert de terugkomst van het kamp,
opgedaan heeft.

— De baron de Stassart is van Parijs teruggekeerd.

— Heden morgen is het 2de bataill. van het 8ste regem. van
linie alhier aangekomen. Het regiment guides wordt tegen den
24 verwacht.

— De werkzaamheden aan den ijzeren spoorweg tusschen
Mechelen en Leuven worden met ijver voortgezet; men heeft
dat dit gedeelte tegen het einde van October in gereedheid zal
zijn.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 19 Augustus.

Bij Koninklijk besluit is bepaald, dat de verordeningen nopens het uitloven eener premie voor het aanhouden van militairen, behoorende tot de 2de divisie van het algemeen depot der landmagt, n°. 53, voorkomende in het besluit van den 28 November 1828, n°. 54, bij voortdoring op de divisie van toepassing blijven, en dat dus wederom uit de fondsen, op de begrooting van het departement van justitie voor premien wegens desertie uitgetrokken, eene premie van f5 zal worden voldaan voor iederen militair derzelve divisie, thans te Hellevoetsluis gestationeerd, die, de bestaande verordeningen overschredende hebbende, op het grondgebied, bedoeld bij 's Konings besluit van den 23 December 1854, n°. 2, zal worden aangehouden en naar de garnizoensplaatsen teruggebragt, en zulks wel te rekenen van het tijdstip, waarop 's Konings zoo even gemeld besluit ter uitvoering gelegd is.

— Bij eene aanschrijving is bepaald, dat de kosten van gevraagde taxatien van de personele belasting, beneden den termijn van belastbaarheid blijvende, niet meer aan de belasting-schuldigen zullen worden in rekening gebragt.

— Den 14 is, op den huize *Vredestein*, na eene langdurige ongesteldheid, overleden de hoog welgeboren heer Frans Gijsbert baron van Brakell, lid der ridderschap van Gelderland, in den ouderdom van 64 jaren.

— Laatstleden zondag namiddag en avond, heeft, op vele plaatsen van Gelderland en Kleefland, een allerhevigst onweder gewoed, waardoor hier en daar zware onheilen zijn veroorzaakt.

Ontzettend inzonderheid is het voorgevallene te Groesbeek. Omtrent zes ure des avonds, werd het huis, door Peter Janssen en Jan Doekbrijder bewoond, door den bliksem getroffen. Hij sloeg door den schoorsteen in het vertrek van Peter Janssen. Deze bevond zich daar met zijne vrouw, drie kinderen en eene meid. Hij werd dood ter neder geslagen. De vrouw viel ook en verloor kortstondig haar bewustzijn. Het huis stond in een oogenblik in brand. De meid, oud 15 jaren, gelukte het echter uit het achterhuis te ontkomen. Zij ijfde naar den nabij wonenden Peter Bons, den vader van de vrouw, en riep om hulp. Deze suelde dadelijk toe, maar vond het huis reeds rondom in brand. Hij sprong echter door de vlammen heen in het woonvertrek van zijnen schoonzoon. Dezen vond hij nu daar dood liggen, terwijl zijne dochter hem aanspoorde om slechts hare kinderen te redden. Hij greep dadelijk het oudste zevenjarige meisje en het driejarig jongentje op, maar moest het laatste, om zelf niet om te komen, achterlaten. Met het meisje drong hij door de felle vlammen heen, en kwam deerlijk getroffen buiten 's huis. De vrouw met twee zoontjes, het eene van vijf, en het andere van drie jaren, dat de grootvader niet mogt behouden, kwamen in den brand om, en hunne lijen, met dat van den door den bliksem gedooden man, werden uit het puin opgehaald. De vrouw was vijf maanden zwanger. Alle huisraad, kleeding enz., in een woord genoegzaam alles, is in de asch gelegd.

Jan Doekbrijder, die met zijn gezin in een ander vertrek van hetzelfde huis woonde, is het gelukt zijne vrouw, kind en vee te redden; maar zijne ingeogste granen en meest al zijn huisraad is verbrand.

Te Huissen is omstreeks vijf ure de bliksem geslagen in het huis van den voormaligen gemeente-ontvanger Rutjes. Een dikke zwaveldamp vervulde het geheele huis; nergens echter ontstond brand; maar van den zolder af tot beneden in het huis, is in deze vrij uitgestrekte woning geen vertrek vrij gebleven. Twee derden der dakpauzen zijn van het huis geworpen, zware balken gespleten, kapebindten vaneen gescheurd, de latten gebroken en een der schoorsteenen is verbrijzeld. In eene achterkamer, waar de bewoners met een paar leden hunner elders wonende familie zaten thee te drinken, zijn de ruiten, raamhouten en een aantal voorwerpen in het vertrek, vernield. Uit den zolder, boven welken het hooi lag, en uit eene tafel is een stuk geslagen. In den gang is een zwaar eiken stuk van het kozijn eener binnendeur weggerukt, terwijl men zoo wel boven als beneden in elk vertrek eenige schade heeft opgemerkt; in een aangrenzend huis is eene kram van eene der binnendeuren geslagen en het pleister eenigzins beschadigd.

Van de vrouwen, welke zich in huis bevonden, zijn er twee kruisselings over elkander gevallen, en in eenen bewusteloozen toestand opgebeurd. Van eene derzelve was de muts verbrand en het haar geschroeid, terwijl zij de borst en beenen vol brandvlekken had; op de hoogte van de borst was een gat in het hemd gebrand. De andere had slechts eene verlamming in den linker arm. Beide zijn niet in levensgevaar.

Te Ophensden is, 's avonds ten 5 ure, eene zware hagelbui gevallen, waardoor de tabak geheel, en de tuinvruchten grootendeels zijn vernield. De hagel viel in zoo groote menigte, dat dezelve Maandag morgen nog op vele plaatsen gevonden werd.

Men schrijft uit Nymegen van den 16 dezer het volgende: «Het onweder, dat ll. zondag alhier en in de omstreken woedde, was verschrikkelijk, en hield langer, dan bij menschen geheugen, aan. Alhier heeft hetzelfde, voor zoo ver ons is bekend geworden, geene schade verwekt, hoewel de menigvuldige regen de bewoners in de benedenstad zeer in ongelegenheid bragt. Op andere plaatsen was de regen echter veel menigvuldiger, en men mag veilig vooronderstellen, dat aan den kant van

Wielder, tusschen Beek en Kranenburg gelegen, eene wolkbreuk heeft plaats gehad; althans de van de bergen afstortende golven vulden in korten tijd de dalen, zoodat de huizen in dezelve spoedig diep in het water geraakten, waardoor de bewoners in het dreigendste onheil verkeerden. Vooral was het vee niet te beveiligen, zoodat vele varkens en jong vee, dat niet in de weide was, en hetwelk men zoo spoedig niet kon redden, verdronk. Alles wat de vervaarlijke waterstroom in den weg stond, werd medegevoerd. Zoo fel was de stroom, dat het van de bergen medegevoerde zand, na het ophouden van den regen, op vele plaatsen minder, doch op andere eene el tot 15 palmen op den straatweg lag opgehoogd, zoodat dezelve niet te berijden was. Hier zag men daarenboven brokken van bergen, met het daarop wassende hout, tot op den weg voortgedreven; daar lage zware boomen van den bergtop afgeslagen; elders lag eene kar, een ploeg, of ander werktuig, door den stroom voortgedreven; kortom, de weg was onkenbaar, terwijl het Wielder-meer alles ontvangen had, wat over den weg was gespoeld. Overigens heeft de straatweg zelf zeer veel geleden.»

Men schrijft uit Riga, dat men zich niet kan herinneren zulk een' ruwen zomer ondervonden te hebben, als de tegenwoordige tot dus verre aldaar geweest is. Den 11 Julij vond, bij een' noordenwind, een hevig onweder plaats, gedurende hetwelk hagelsteenen ter grootte van hazelnoten vielen, die aan de te velde staande granen aanmerkelijke schade hebben aangerigt.

Uit Lombardye en Tyrol heeft men eene menigte berigten wegens eene aardbeving, welke aldaar den 20 Junij, omstreeks den middag, heeft plaats gehad. In Brixen bespeurde men drie schuddingen met korte tusschenruimten, terwijl zich een gerommel, als dat des donders, hooren liet. De huizen kraakte en het dakwerk dreigde in te storten. In Bassano had men den 12 Junij reeds ten 5½ ure des ochtends eene tamelijk sterke aardbeving opgemerkt. Deze herhaalde zich heviger den 21 Junij en den 15 en 20 Julij. Den 27 werden de eerste sporen van aardbeving te Venetië gevoeld. De voorwerpen, die aan de wanden der huizen hingen, vielen af, de klokken begonnen te luiden, en de gevels der huizen dreigden voorover te slaan, doch schijnen toch stand te hebben gehouden. Op het platte land, vooral langs het gebergte van Borso naar Posagno, zijn eenige huizen ingestort en verscheidene personen omgekomen. In Cespano verlieten de inwoners de stad en legerden zich des nachts onder tenten op de naburige weilanden.

— Te Londen en in den omtrek hebben, in het jaar 1855, 471 branden plaats gehad, waaronder zes brandstichtingen; merkwaardig is de opsomming der oorzaken, waardoor die branden ontstonden, en waarvan wij de voornaamste willen opnoemen; hoezeer de oorzaken van 91 branden, dus bijna een vijfde gedeelte, onbekend zijn. Door onvermijdelijke ongelukken werden 14 branden veroorzaakt; in 52 gevallen ontstak het vuur de bedgordijnen; 36 malen werd de brand door kaarsen veroorzaakt; 19 malen door in het oog loopende zorgeloosheid; 69 malen door vuile schoorsteenen; 59 malen door gas; 22 malen door linnen, dat men onvoorzigtig bij het vuur hing; 11 malen door te heet gestookte kagchels; 39 malen door het brengen van vuur in werkplaatsen; 22 malen door venstergordijnen, welke op de eene of andere wijze vuur vatteden.

Gedurende het jaar 1855, ontstond er in Parijs 51¼ malen brand; 1537 malen in de schoorsteenen; 207 malen vrij hevig in kamers, en slechts 1600 branden waren van veel beteekenis. Het meereendeel dezer branden komt natuurlijk op rekening van onvoorzigtigheid; slechts vier waren het gevolg van boosheid; 107 dezer branden hebben eene schade aangerigt, welke men op 2,529,300 francs schatte.

Moge deze korte opgave ter waarschuwing strekken voor alle onvoorzigtigen, die zich geen denkbeeld kunnen vormen hoe het mogelijk zij, dat er brand ontsta, opdat zij niet te eeniger tijd eene al te smartelijke overtuiging van die mogelijkheid krijgen.

PROVINCIALE STATEN.

Uit het verslag, hetwelk Gedeputeerde Staten van *Overijssel*, den 5 Julij, aan de staten van dat gewest gedaan hebben, ontleenen wij het navolgende: Op 1 Januarij 1835 beliep de bevolking 186,019, en op 1 Januarij 1836, 188,207 zielen. In 1835 zijn geboren 5997 kinderen (waaronder 248 onachte), als 3029 van het mannelijke en 2968 van het vrouwelijke geslacht. Overleden zijn 2051 van het mannelijke en 1865 van het vrouwelijke geslacht; te zamen 3919. Er zijn alzoo meer geboren dan overleden 2078. In 1835 zijn in *Overijssel* gekomen 1178, en hebben dat gewest verlaten 978 personen, zoodat er 200 personen meer in het gewest gekomen zijn, dan hetzelfde verlaten hebben. In 1835 zijn er 1657 huwelijken gesloten, en hebben er 3 echtscheidingen plaats gehad. Het blijkt derhalve, dat de bevolking aanhoudend blijft toenemen, en dat de verhouding der sterfgevallen en der huwelijken tot de bevolking, in 1835, bijzonder gunstig was. Gedurende 1835 hebben 32 personen de natuurlijke kinderziekte gehad, waarvan 9 overleden zijn. Ingeënt zijn geworden 3331 personen, zijnde 729 meer dan in 1834; van die 3331 zijn er 2353 gratis ingeënt. Het gewoon Contingent der provincie in de nationale militie heeft bedragen 613 manschappen; 8 derzelve zijn in eenige gemeenten, wegens gebrek aan voor den dienst geschikte personen, uitgeleverd kunnen worden. Slechts een enkel man bleef, wegens onwil, achter. Het getal der voor den dienst aangewezenen schutters bedroeg 489. Geregeld worden, op daartoe gedane aanvragen, de ontslagen van schutters verleend, die hunnen 31 jarigen ouderdom bereikt, of tienjarigen dienstdijd volbragt hebben. De vrij algemeen goede ver-

standhouding, onder de leeraren der onderscheidene godsdienstige gezindheden in Overijssel, oefent in de gemeenten eenen gunstigen invloed uit, op de verlichting en den goeden geest der ingezetenen. In 1835 is, onder anderen, tot bouw van een nieuwe kerk en pastorij der Roomsche Katholieke gemeente te Raalte, uit 's Rijks kas eene som van f 8000 toegestaan; tot herstel en vergrooting der kerk van de Roomsche Katholieke gemeente te Kolenschate, uit de provinciale fondsen, f 250. In het algemeen blijft de staat van het onderwijs, in dit gewest, op voldoende voet voortgaan. Het middelbaar onderwijs wordt thans op 17 scholen gegeven, welke goed bezocht worden. Wat den landbouw betreft, zoo was door het gunstige weder in den voorzomer, ofschoon in den nazomer de droogte hinderdeed, de oogst in 1835 voordeelig; immers de rogge had in jaren lang zulk eene buitengewone hoeveelheid strooi en zaad van goede hoedanigheid niet opgeleverd; de tarwe was insgelijks gunstig. De garst gelukte redelijk; de haver gaf matig, zoo ook de boekweit, doch het verbouw in de velden mislukte. De veld-peulvruchten gaven matig; doch de aardappelen weinig, in vergelijking van andere jaren; eveneens de knollen en wortelen bestemd tot veevoeder. De spurrie mislukte grootendeels; en de klaver, hoezeer in het voorjaar voordeelig, bragt later weinig voort. Gras groeide er overvloedig in den voorzomer; in Junij werd zeer goed en veel hooi gewonnen; dit was echter minder op de hooge binnenlanden en vooral onder Wijke, waar de hooilanden door rupsen werden afgevreten, zoodat die landen niets opbragten; terwijl in de provincie, met den nazomer, de landen geen gras genoeg voor het vee opleverden. Boter was in genoegzame hoeveelheid en van goede hoedanigheid in het voorjaar, doch in het midden en nazomer werd zij weinig gewonnen. Het vooruitzicht van den oogst dezes jaars is niet ongunstig, inzonderheid daar waar de binnenlanderijen, door den zeevloed van October 1831, niet zijn overstroomd geweest; hebbende het zeewater, vooral op de bouwlanden, eenen nadeeligen invloed uitgeoefend, hetwelk op eenige plaatsen nog zichtbaar is. Wat de veeteelt aangaat, de runderen en andere soorten van landvee, bleven gezond en groeiden goed, waar dezelve genoeg voedsel hadden; de prijs der runderen werd in het najaar door schaarsheid van wei gedrukt, waardoor die der vetten ongelijk, en op sommige tijden zeer matig was. Met het verdeelen en ontginnen van woeste gronden, wordt op onderscheidene plaatsen voortgegaan; de meeste ontginningen vonden plaats onder het ambt Almelo, Bathmen, ambt Delden, Diepenveen, Lonnerher, Lossor, Olst, Raalte en Hellendoorn. Het fabriekwezen gaat, over het algemeen, nog voortdurend vooruit, vooral is dat der katoenen stoffen zeer levendig. In 1835 zijn 6377 vaartuigen door de Wilhelmsvaart gepasseerd, welke f 7100-55 aan schut- en passage-gelden opbragten, zijnde ruim f 325 meer dan in het jaar te voren. Het havendiep te Blokzijl bragt in 1835 nog f 1259-60 op, ofschoon ruim 200 vaartuigen minder dan in 1831 hetzelfde doorvoeren. De tollén op de straatwegen onder provinciaal beheer, brengen door elkander 's jaarlijks meer en meer op; die van Zwolle naar Meppel gaf in 1835 f 6750-91½, zijnde f 250 91½ meer dan de raming, en f 537-91 meer dan in 1831; en de straatweg van Zwolle over Almelo naar Hengelo leverde f 13,007-00½ op, zijnde f 2207-81½ boven de raming en f 713-54 meer dan in 1831. De veenderijen, zoowel hooge als lage, hebben in 1835 geen meer voordeel aangebragt, dan in het jaar te voren, ofschoon de vervaardigde turf goed was; de lage prijs en daarbij komende Rijks accijns veroorzaken zulks; de stoom-fabrieken in en om Almelo zijn voor de verveeningen in Vriezenveen voordeelig.

In de jaarlijksche vergadering van de staten van Overijssel, waarin het verslag, waaruit wij bovenstaande bijzonderheden ontleenen, is uitgebragt, zijn onder anderen de navolgende onderwerpen behandeld:

I. Begrooting van de kosten van bestuur der provincie voor den jaer 1837. Dezelve is, zonder eenige aanmerkingen, tot een bedrag van f 61,632,50 aangenomen.

II. Algemeene begrooting van middelen en behoeften der provincie voor den dienst van 1837. Dezelve is, na eenige gemaakte aanmerkingen, mede met eenparigheid van stemmen, tot een bedrag van ruim f 250,000, aangenomen. De ontwerpen van beide deze begrootingen waren gedrukt en vóór de vergadering aan de leden medegedeeld.

III. Zijn eenige door den Koning voorgestelde wijzigingen in het, den 11 Julij 1835, door de Staten vastgesteld reglement op het beheer der dijken, polders en waterleidingen aangenomen, onder welke wijzigingen hetzelfde reglement reeds in October 1835 door Z. M., voor den tijd van drie jaren, was goedgekeurd. De meest belangrijke dezer wijzigingen zijn: dat de tot herstel van dijken benodigde gronden niet tegen schadevergoeding genomen zullen kunnen worden, maar dat, in geval van onwil van den kant der eigenaren, om zich in der minne ten dezen te verstaan, de onteigening der benodigde gronden ingevolge de wet zal plaats hebben; dat de uitdrukkelijke bepaling, dat de boeten, wegens overtreding van het reglement, ook zonder rechterlijke veroordeeling zouden kunnen worden betaald, is weggelaten; dat het dijkschot en de overige inkomsten der dijksdistricten door derzelve ontvangers, des noodig, bij parate executie, overeenkomstig de wet van den 17 Februarij 1815 (Staatsblad No. 16), zullen worden ingevorderd, in plaats van ingevolge de wet van 29 April 1819 (Staatsblad No. 45).

IV. Zijn insgelijks aangenomen eenige wijzigingen van het, den 10 Julij 1835, door de Staten vastgestelde reglement op de lage verveeningen, onder welke wijzigingen dit reglement mede door den Koning was goedgekeurd.

Het verdient opmerking, dat beide deze reglementen, namelijk dat op het beheer der dijken en dat op de lage verveeningen, reeds waren gedrukt, afgekondigd en ingevoerd met de wijzigingen, die thans van de Staten werden verlangd, en even als of deze gewijzigde reglementen in de maand Julij des vorigen jaars alzóó waren gearresteerd.

V. Ingevolge het bepaalde in de vergadering des vorigen jaars, werd het verzoek der stad Deventer, om provinciale subsidie tot oprigting en instandhouding eener clinische school, thans in nadere overweging genomen, en werd besloten aan deze stad, tot het bedoelde einde, gedurende 20 jaren, een jaarlijksch subsidie van f 900 te verleenen, onder verpligting, om aan twee éléves tot vroedvrouwen, door heeren gedeputeerde Staten aan te wijzen, gedurende dezelfde 20 jaren, gratis onderwijs en verpleging te verstrekken. Dit besluit werd echter met geene groote meerderheid genomen, wordende van den kant der minderheid beweerd, dat er geene redenen schenen te bestaan, om het onderwijs in de geneeskunde, door de oprigting van meerdere scholen, verder uit te breiden; dat het voorgestelde middel, om in de veelligt hier of daar in de provincie bestaande behoefte aan kundige vroedvrouwen te voorzien, geenszins het meest doeltreffend was en veelligt geheel niet aan het doel zou beantwoorden; en dat het in alle gevallen min doelmatig scheen van, ten einde in eene momentane behoefte te voorzien, beschikkingen voor een tijdvak van 20 jaren te maken.

VI. Onder mededeeling aan de vergadering van het plan eener vaart van Zwolle door Dalmscholte op Almelo en van daar naar de Hannoverse grenzen, welke vaart voorts voor verschillende uitbreidingen vatbaar is, is, op voorstel van den heer gouverneur, besloten, aan de ter daargestelling van dezelve vaart op te rigten maatschappij, een jaarlijks subsidie van f 2000 te verstrekken, en wel gedurende den tijd van 20 jaren of zoo veel korter, als dividenden van dezelve maatschappij vroeger het bedrag van 4 pCt. zullen hebben bereikt.

VII. Eene door heeren gedeputeerde Staten ontworpen classificatie der provinciale wegen wordt goedgekeurd, onder bepaling, dat, door deze classificatie, de regten der bijzondere personen niet zullen zijn geprejudiceerd, en onder dadelijke weglating van de tableaux der gedachte wegen, van eenige wegen, welke schenen bijzonder eigendom te zijn.

VIII. Wordt eene meer naauwkeurige delimitatie van het eerste, tweede en derde dijks-district aangenomen, en de stad Hasselt, welke vroeger in geen dijks-district was begrepen, gedeeltelijk in het tweede, en gedeeltelijk onder het derde dijks-district gebracht.

IX. Eindelijk is de vergadering overgegaan ter vervulling van de twee bestaande vacatures in de tweede kamer der Staten-Generaal. De afgetredene leden werden beide wederom ingekozen, de Heer Mr. M. A. Sandberg met bijna algemeene stemmen, en de Heer Mr. F. Lemker bij de derde stemming met 30 stemmen tegen den Heer Mr. G. Bruce, substituut-officier bij de regtbank te Deventer, die 26 stemmen had; hebbende de Heer Lemker bij de tweede stemming gehad 66 stemmen, de Heer Bruce 10, en de Heeren W. J. baron van Dedem en Mr. H. van Sonsbeek, ieder 8 stemmen.

Enige punten van minder aanbelang heeft men gemeend te moeten voorbijgaan. Alleen zij hier nog aangetoekend, dat de vergadering met den vijftien dag na de opening is gesloten, en alzoo slechts vijf dagen heeft geduurd; terwijl het geene opmerking zal behoeven dat, bij eene zoodanige overhaasting, de behandeling der zaken daaronder schijnt te moeten lijden.

In den *Onpartijdige*, van Woensdag den 17 Augustus 1836, komt de navolgende brief voor:

Amsterdam, 10 Augustus 1836.

OVER DE VRIJHEID VAN GODSDIENST EN GEWETEN BIJ ONS PROTESTANTEN.

Mijnheer de Redacteur,

Ik schrijf u geenszins over godgeleerde geschillen, waartoe uw geacht blad niet bestemd is, maar eeniglijk over de vrijheid: welke elk mensch (zoo hij als mensch zijne waarde gevoelt en op prijs stelt) in zijne godsdienstige gezindheid onverzettelijk moet genieten en handhaven.

Aan God alleen is de mensch rekenschap van zijne godsdienstige begrippen en gevoelens verschuldigd, en geenszins aan een tijdelijk gouvernement, vooral niet aan het onze. Ik zeg, vooral niet aan het onze, daar hetzelfde onder slechts twee millioenen ingezetenen zoo velerlei gezindheden telt, welke hetzelfde alle benodigd heeft, wil het, bij opkomende gelegenheid, na reeds twee derde gedeelten des rijks grootendeels door godsdienst-bemoeijing verbeurd te hebben, zich zelf niet geheel en al omver werpen.

Ik spreek u derhalve eeniglijk over de burgerlijke vrijheid in het godsdienstige. En ik vraag, waar bestaat die vrijheid toch bij ons Protestanten?

Bestaat het protestantismus in on- en bijgeloof te wraken, zoo als mijn catechiseermeeester en domine mij in mijne jeugd leerden, en zoo als ik nu en aan in de *Vaderlandsche Letteroefeningen* en andere schriften van dien aard, heb gelezen? dan ben ik vrij. Ik kom er ruiterlijk voor uit: ik meende dit dan ook gedurende de dagen mijner jeugd.

Edoch, nu ik man ben geworden, uit mijne eigene oogen kijk, en boven alle mij ingestorte vooroordeelen verheven, van mijne gezonde rede gebruik makende, de zaak beschouw, niet zoo als zij mij is voorgedragen geworden, maar zoo als zij inderdaad is, zie ik duidelijk, dat men mijn goed vertrouwen heeft verschalkt, en men eene geheele verkeerde definitie van het protestantismus heeft gegeven.

Wat is toch het eerste kenteeken van het protestantismus? De vrijheid? Wel nu, is het protestantismus vrij zoo als het in Holland, Pruisen, Engeland, Zweden, Denemarken, met één woord onder alle protestantsche gouvernementen, vooral in ons land na de daargestelling, in het jaar 1816, van het zoogenaamd Nederlandsch hervormd kerkbestuur, zich bevindt? Neen. Wat is de protestantsche kerk in die landen? Niets anders dan eene menigte van ingezetenen, welke, door het tooverwoord van gouvernement-bescherming verblind en begoocheld, zich met handen en voeten gekluisterd aan het gouvernement hebben overgegeven, om niet alleen in het staatkundige, maar zelfs in het godsdienstige, niet anders te denken, te spreken en te handelen, dan naar de bij den dag veranderlijke grillen en luimen van het gouvernement. Eene menigte van menschen, die, den adel hunner natuur verzakende, noch hunne verhevene waarde gevoelende, zich verlagen, en moeten kruipen om gunstelingen van het gouvernement te mogen heeten, bij voorkeur van andersdenkenden.

Wat is toch predikant onder ons? een man die, onder den naam van godsdienst-leeraar, niet zijn geweten en overtuiging mag raadplegen, maar steeds moet uitzien naar de seinen, welke de telegraaf des gouvernementens, nopens de godsdienstleer, hem opgeeft, om zulks der gemeente, als Gods woord, te verkondigen. Al zette hij slechts in een naamloos brochuurtje zijne eigene gevoelens uiteen, dan moet hij, even als uw domine M..... te 's Hage, nederig verschooning aan Z. M., voor hetgeen hij geschreven heeft, vragen; zoo niet, dan loopt hij gevaar van afgezet, en predikte hij deze leer, even als domine Scholten c. s., van regtbank tot regtbank gesleept te worden, omdat hij in de godsdienstleer anders gedacht en gesproken heeft, dan de zin was van het gouvernement.

Wat is toch die hoogerwaardige (waarvan men zoo veel ophef maakt) Synode, welke jaarlijks vergadert? een draaiorgel met poppen bezet, waaraan eene hand draait, en al de poppen dansen, en zich wenden op het werktuig dat hun in beweging brengt. De Synode wordt opgeroepen door het gouvernement, vergadert op last van het gouvernement. En om de komedie natuurlijker te vertoonen, benoemt men een president, een vice-president, enz. enz. Dan verschijnt er een Minister van Staat met zijnen verdraagzamen adviseur; de door het gouvernement reeds genomene besluiten worden voorgelezen, en al die statige en hoogerwaardige vaders moeten, ja, knikken en alles beamen, even als de Chinese poppen, die altoos knikkebollen, en nimmer neen kunnen schudden. Hebben die groote mannen mooi geknikt, en hun complimentje gemaakt, welaan, dan krijgen zij, als zoete kinderen, wat lekkers. Een deftigen maaltijd en dan naar huis, met het lesje: dag, kinderen, altoos zoet wezen, ja oome; nooit te genspreken, neen oome.

Zoo veel achting draagt het gouvernement der algemeene Synode toe, dat men niet eens den uitwendigen vorm van wellevendheid jegens dezelve vermeent in acht te moeten nemen, met haar in godsdienstige en kerkelijke zaken vooraf te raadplegen. Den 5 Julij II. neemt men een besluit nopens de bestaande godsdienst geschillen. Alvorens men dit besluit nam, heeft men eerst gezien het rapport van den Minister van Staat, belast met de generale directie voor de zaken der Hervormde Kerk, en van den Minister van Justitie: men heeft den raad van State gehoord. Waar blijft de Synode, welke in zaken van dien aard vooraf geraadpleegd had moeten worden, meer dan de Minister van Justitie en de raad van State? Dit in het oog van het Gouvernement onbeduidend ligchaam komt in geene aanmerking, er wordt geen woord van gerept.

Desniettemin, nu de leden van de Synode reeds in de dagbladen het besluit, dat buiten hunne voorkennis genomen is, gelezen hebben, nu worden zij opgeroepen om het nogmaals te hooren door het orgaan des Ministers van Staat, en er zich nederig aan te onderwerpen. Welk een achtenswaardig Hervormd kerkbestuur in ons vrije Nederland! Welke overschoone vrijheid bij ons protestanten in onze godsdienstzaken! Gesteld dat het Gouvernement met het oppergezag ook in het godsdienstige, zoo als in het burgerlijke, bekleed ware, dan nog zoude de loon der Synode, en in haar ons allen, Protestanten, aangewreven, onvergefelijk blijven. In het burgerlijke neemt men geen besluit zonder Ministers, zonder den Raad van State eerst gehoord te hebben. In het godsdienstige behoorde men dan ook geen besluit te nemen, zonder de Synode vooraf geraadpleegd te hebben. Edoch al te nietige wezens schijnen de predikanten te zijn, ook al de Protestanten in het oog van het Gouvernement om hen te raadplegen, zij moeten naar zijn welgevallen knikken.

Geen bisschop, ofschoon hij het opperzag heeft in zijn bisdom, zal een besluit van het geringste aanbelang nemen, zonder het Synodus Diocesana, of ten minste zijn kapittel van kanunniken, voorloopig te hebben geraadpleegd. Dan wat zeg ik een bisschop? Geen paus, hoezeer het oppergezag in de gansche Katholieke kerk voerende, zal iets ondernemen zonder zijnen kardinalen, en der verschillende congregatiën van godgeleerden, vooraf alles bekend gemaakt, en hunne adviezen ingewonnen te hebben. Dan wat meer is, en hetwelk wij alle onder onze oogen zien, geene registers, hoe bevoegd zij zich ook achten, zullen over eene verwonding uitspraak doen, ten zij na alvorens deskundigen, wien het *ex professo* toekomt, er over te oordeelen, over den aard der verwonding gehoord te hebben.

En zal dan een tijdelijk Gouvernement, hetwelk in het godsdienstige geene bevoegdheid heeft, geene genoegzame godgeleerde kennis draagt, een Gouvernement, dat van de godsdienstleeraars geleeraard moet worden, in stede van over hen als leeraars op te treden en te heerschen, zoo maar alles beslissen, zonder eenig voorloopig advies te hebben ingewonnen, en aan leeraars en geneente de wet voorschrijven! Zal een tijdelijk Gouvernement zich grootere onfeilbaarheid in het godsdienstige aanmatigen, en volstrekt oppergezag uitoefenen dan de paus, en de geheele Roomsche kerk! En dit is toch bij ons Protestanten het geval. Laat elk een, die kennis van zaken heeft, opkomen, en het ontkennen, zoo hij durft, of het zoo inderdaad niet is.

In de geschillen tusschen Gomaristen en Arminianen, in het begin der 17 eeuw, hakte een Prins Maurits, die bitter weinig kennis bezat van godsdienstgeschillen, en van geheel iets anders liefhebber was, dan van psalmen in de kerk te zingen, met zijn zwaard den knoop door, en alle Gereformeerden in Nederland waren Gomaristen, en de Synode van Dort, als overeenkomstig met Gods onfeilbaar woord, werd de eenige grondslag van den Hervormden godsdienst in Nederland. Waarom? omdat Prins Maurits het zoo verkoos (eenige beweegreden van ons Gereformeerd geloof), ten einde eene staatkundige partij in ons land te hebben tegen Oldenbarneveld en andere onsterfelijke mannen van ons Vaderland, die zijner onbegrensde en onverdraagbare heerschezucht in den weg stonden. Waren die groote mannen Gomaristen geweest, Prins Maurits zou alle Gereformeerden in Nederland tot Arminianen gevormd hebben.

Zoo volgen wij Gereformeerden in het godsdienstige den wil des Gouvernements even als slaven, die geene andere wet kennen, dan de willekeur huns meesters. Wie zich destijds aan de Synode van Dort niet onderwierp, werd verketterd, vervolg en aan den satan overgeleverd. Dan helaas! dit onfeilbaar, dit onbederfelijk woord van God is binnen den tijd van twee eeuwen bereids verrot en verworven, en dient tot niets anders dan tot papillotten of tot peperhuisjes in de kruidenierswinkels te maken. Waarom? Omdat het Gouvernement thans wil, dat men de twee eeuwen lang bezworene Dordsche Synode afzweren. En het Hervormd kerkgenootschap, in 1816 opgericht, eerbiedigt alles, en wordt van Gomarist Anti Dortiaansch. Zoo draait het

Protestantismus in zijne geloofsleer naar den wind van het Gouvernement, even als de gek op eenen schoorsteen. Welke gewetensvrijheid! Met regt lagchen overal de Roomschen in hunne vuist ons Protestanten uit, en groeijen in onze slavernij. Wat hebt gij gewonnen, roepen zij ons toe, met u van Rome af te scheiden en u onafhankelijk van haar te maken? Gekromd gaat gij onder het loode juk der tijdelijke gouvernementen, geen middel hebt gij om u tegen hunne godsdienst-overheersching te verweren, terwijl wij regt het hoofd durven opsteken. Wij erkennen en eerbiedigen de gouvernementen in het burgerlijke en tijdelijke, maar erkennen in hen geen het minste gezag wat het godsdienstige en kerkelijke aangaat. Wanneer een gouvernement zich vermeent deze grenzen te overschrijden, maakt het zich schuldig aan de onwettigste aanmatiging, en verdient hierin geene gehoorzaamheid. Is een gouvernement door zijnen enveldoed deraad verdraasd, dat het ons durft vervolgen, wij vreezen niets. Met fierheid en eensgezindheid staan wij pal, verzekerd dat zulk een gouvernement, ware het ook zoo sterk en uitgebreid in magt als een Napoleon, zich zelf zal vernietigen. Wij alleen zijn de zonen der waarheid, met geen gezag aan tijdelijke gouvernementen in godsdienstzaken toe te kennen. De leden van het gouvernement, even als de geringste ingezetenen, moeten zich aan den godsdienst onderwerpen en geenszins den godsdienst plooijen naar hunne staatkundige inzichten naar hunne hartstogten en veranderlijke grillen.

Zoo redeneren de Roomschen, wie zal hun tegenspreken? Geef wonder, dat zoo vele Protestanten, zelfs van aanzien en geleerdheid verontwaardigd over onze slavernij, ons verlaten, en hier in ons land in Duitschland en Engeland, tot de Roomsche kerk overgaan. Geef wonder, dat het getal der Roomschen zoo ontzettend vermeerdert.

Had ons gouvernement, van den beginne af, de staatkunde van Noord-Amerika en die van Prins Leopold gevolgd, namelijk van zich geene godsdienstzaken in te laten, maar elke gezindheid naar der zelve welbehagen te laten begaan, *Trojaque nunc staret, Priamiqve arc alta maneres*, het rijk der Nederlanden, een der schoonste rijken van Europa, zou nog in zijn geheel bestaan. Dan door al te veel godsdienst bemoeijingen heeft het zich veracht en gebaat gemaakt. Mannen van verstand in ons land, ja zelfs de groote mogendheden, de gevolgen er van vooruitziende en vreezende, hebben door hunne afgezanten bij ons hof het gouvernement er voor gewaarschuwd. Men heeft geen gehoor willen geven. Den raad van vlijers en onbezonnenen heeft men als Rooboam de voorkeur gegeven. Men dacht sterk genoeg te wezen. Wij behoeven geene omwenteling te vreezen. Geheel Europa zou eerst het onderste boven moeten gaan. En Europa is ten onderste boven gegaan. En hetgeen duizende menschen vooruitzagen, is geschied. Het rijk van Israël heeft zich, bij die geleerdheid, van Juda en Benjamin afgescheurd. En de groote mogendheden, die zoo lang te voren vruchteloos gewaarschuwd hadden, hebben op het Congres te Londen ons gouvernement aan deszelfs lot overgelaten. Ziedaar de eenige reden, waarom ons gouvernement tot heden toe verlaten is gebleven.

Geene grootere vijanden van omwentelingen en volksbewegingen dan wij. Niet alleen het gouvernement, maar ontelbare ingezetenen worden er de slagtoffers van. Moeten wij tot ons eigen behoud, en tot behoud van ons gouvernement, aan hetzelfde eenen goeden raad verschuldigd wezen, wij zouden hetzelfde dringend aanraden van zich, even zoo min als de staten van Noord-Amerika, even zoo min als Prins Leopold, met den godsdienst in te laten.

Vroeg of laat zal hetzelfde, wil het staande blijven, gedwongen of toe moeten komen; zoo niet, dan zullen de reeds plaats gehad hebbende gebeurtenissen eene gewisse voorspelling zijn van de toekomstige gevolgen, en ons protestantismus zal door de zoogenaamde gouvernementen-bescherming eenen onherstelbaren nekslag ondergaan, en zich naar deszelfs volslagen ondergang spoeden; en hoe zullen dan de Roomschen in onze nederlaag juichen!

Jan Cobbett.

BEURSPRIJZEN.

Weenen, den 9: 5 pCt. metall. 104; Bankactien 1352.
Londen, den 16: 3 pCt. gecons. 91; Nederl. 2 1/2 pCt. 56; Dito 5 pCt. 104; Spaanje 30; Columb. 2 1/2 à 1.
Parijs, den 16: 5 pCt. 109,05; 3 pCt. 80,15; Ardoins 33 1/2.
Antwerpen, den 17: Leening van 21 mill. 101; werkelijke schuld 105; Ardoins 32 1/2 à 1.

SCHIEDAM, den 16 Augustus.

Jenever, het Nederl. vat, zonder fust f 20-50. } zonder de
 Amst. proef, " " " " " " } - 25 25. } belasting.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, TE AMSTERDAM. Den 18 Augustus 1856.

Laagste Hoogste Koers ten			Laagste Hoogste Koers ten			Laagste Hoogste Koers ten		
koers.	koers.	4 1/2 ure.	koers.	koers.	4 1/2 ure.	koers.	koers.	4 1/2 ure.
NEDERL. Werk. sch. à 2 1/2 pCt.	55 1/2	55 1/2	55 1/2	PORTUGAL, Obl. te Lond.	5 pCt.	110	110 1/2	
Dito dito..... 5 "	102 1/2	103	103	Dito dito..... 3 "				
Uitgestelde schuld..... "	1 1/2			NAPELS, Cert. bij L. et B.	5 "	95 1/2		
Kaasbill. van dito..... f	21 1/2	21 1/2	21	Dito bij Falconnet et C	5 "			
Amortisatie-Syndikaat. 4 1/2 pCt.	97 1/2	97 1/2	97 1/2	Leening te L. bij Roths	5 "			
Dito dito..... 3 1/2 "	80 1/2	80 1/2	80 1/2	Aandeelen Tavoliere..... 3 "				
Handel-Maatschappij..... 4 1/2 "	182 1/2	183	183	Dito te Parijs..... 3 "				
Nieuw. Dito..... 4 1/2 "				RUSL., Obl. Hope 1 1/2 %	5 "	105 1/2	105 1/2	
O. I. Leening..... 4 "	92 1/2			Dito dito 18 1/2 %	5 "	104 1/2		
FRANKR., Ids. Grootb. 3 "	79 1/2			Cert. bij dito 18 1/2 %	5 "	95 1/2		
ENGLAND, dito..... 3 "				Obligatiën te Londen..... 5 "				
SPANJE, L. bij Ard. £ 85 5 "	31 1/2	31 1/2	31 1/2	Certificat. te Hamburg..... 5 "				
Dito bij dito, onb. stukk. "	30 1/2	31 1/2		Inschrijving in Assig..... 6 "		68 1/2		
Pas ive..... 10 "				Certificaten van dito..... 6 "		69 1/2		
Deferred..... 15 "				POLEN, Aand. Lot. fl. 300.				
Fransche Uitgestelde..... "	11 1/2	11 1/2						
Engelsche Uitgestelde..... "								

(Na de Beurs.) Hoewel het aanzienlijk verhoogde merk der Ardoins aan de Parijsche Beurs van eergisteren (namelijk 1 1/2 pCt. hooger) reeds gisteren ten deele was geëxploiteerd, scheen men evenwel algemeen te verwachten dat ook heden de Beurs een even willig aanzien zou vertoonen. Intusschen bleef de verhoogde notering zonder uitwerking, deels omdat hetzelfde door het flauwer gebleven merk te Antwerpen werd tegengewerkt; en voornamelijk omdat uit Londen het bericht was ontvanger, dat, in de zitting van het Lagerhuis van jongstleden Maandag ayond, het gouvernement, bij monde van Lord Palmerston, verklaard had, in het binnenlandsche geschil van Spanje, voor zoo verre de republikeinsche beweging betref, niet te zullen intervenieren.

De handel in Ardoins was wederom zeer aanzienlijk. De markt opende al dadelijk, hoewel niet een vast aanzien, op 31 1/2 à 1, ging vervolgens door beduidende verkoopen allengskens, en ondanks de vele voortgezette inkoop voor binnenlandsche rekening, terug tot 31 1/2, en bleef alzoo bijna 1 1/2 pCt. lager dan gisteren. In Onbepaalde Stukken ging daarentegen zeer weinig om, en waren deze vooral moeilijk te plaatsen. De niet rentegevende schuld mede, bij trage affaire, aangeboden. Van Parijs van gisteren schijnt niets bekend te zijn.

Van de overige fondsen valt heden weinig te vermelden. Allen gevoelden min of meer den ongunstigen invloed der Spaansche, en bleven, zoo wel onze binnenlandsche als alle vreemde effecten, iets meer aangeboden. Alleen Grieksche waren gezocht.